

Zakaz sprzedaży i używania "lampionów szczęścia"

Aby przepisy porządkowe mogły być egzekwowane przez Straż Miejską lub Policję muszą być one wydane z upoważnienia ustawy (Art. 54 k.w.).

Problem puszczenia lampionów („chińskich lampionów szczęścia”) nie jest problemem lokalnym lecz ogólnokrajowym. Skutki puszczenia tego typu obiektów z terenu jednej gminy odczuwają często również gminy sąsiednie. Nie jest to więc problem lokalny lecz należący do sfery stosunków społecznych, która wymaga generalnych uregulowań. Jak wskazał w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 października 2003 roku Naczelny Sąd Administracyjny w Poznaniu (sygn. akt II SA/Po 1409/03. Dz. Urz. Lubus. 2003/106/1876):

„Przepisy porządkowe należą do prawa lokalnego i nie można przy ich pomocy likwidować braków ustawodawstwa obowiązującego na terenie całego kraju lub likwidować zagrożeń mających znaczenie ogólnokrajowe. Niewątpliwa luka ustawowa (...) nie może być zapełniona przepisami porządkowymi..” (por. wyrok NSA w Krakowie z dnia 13 stycznia 2003r., sygn. akt SA/Kr 2812/02)”.

Stanowisko to znajduje pełne odzwierciedlenie w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 lipca 2003 roku (sygn. akt P 10/02, OTK-A 2003/6/62).

Efektym tego jest stwierdzanie nieważności uchwał rad gmin stanowiących przepisy porządkowe (Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z 25.11.2010 r. znak NP./II/0911/399/10).

Podobne uwarunkowania dotyczą sprzedaży tego typu wyrobów. W art. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 672 z późn.zmianami) znajduje się uregulowanie, zgodnie z którym podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa. Ograniczenia w zakresie swobody działalności gospodarczej mogą być wprowadzane wyłącznie w formie ustawy.

Różnego rodzaju instytucje podejmowały starania o wprowadzanie do naszego systemu prawnego zakazu sprzedaży i/lub używania tego typu wyrobów. Możemy tu wymienić chociażby wniosek Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej o wprowadzenie zakazu używania lampionów w Polsce kierowany w czerwcu 2011 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Urzędnicy UOKiK uznali jednak , że istnieje zbyt mało potwierdzonych przypadków wywołania pożaru przez lampiony, w związku z tym nie widzą w nich zagrożenia dla konsumentów (!!!) . UOKiK stwierdził również , że nie jest władny zabronić używania lampionów w Polsce jeśli są one używane zgodnie z ich przeznaczeniem i zostały dopuszczone na rynek wspólnotowy przez Komisję Europejską. Z tym stanowiskiem trudno się zgodzić nie tylko w zakresie oceny zagrożeń wynikających z używania tego rodzaju wyrobów jak i polityki wspólnotowej w tym zakresie.

O tym ,że nie jest ona jednolita świadczy fakt wprowadzenia zakazu używania tego typu wyrobów w Austrii i niektórych landach Niemiec czy podejmowane próby zmiany przepisów w Anglii.

Kolejnymi działaniami są wspólne działania WWF i Słowińskiego Parku Narodowego zmierzające do dokumentowania zagrożeń wywołanych używaniem tego typu wyrobów czy też wniosek o likwidację luki w przepisach kierowany przez Stowarzyszenie LOT Łeba – Błękitna Kraina do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Brak szczegółowych uregulowań rangi ustawowej czy też ustawowego upoważnienia do stanowienia przepisów porządkowych w w/w zakresie nie oznacza ,że nie ma możliwości jakiegokolwiek reakcji na zjawiska społecznie niepożądane.

Przepis § 4 ust. 1. pkt. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.

U. Nr 109, poz. 719) stanowi ,że zabronione jest m.in. rozpalanie ognia w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów. Z kolei zgodnie z § 41 ust. 3. ww. rozporządzenia zabronione jest używanie otwartego ognia w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca omłotów i miejsc występowania palnych płodów rolnych, a w świetle § 40 ust. 1 wymienionego rozporządzenia w lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, w szczególności rozniecanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu oraz palenie tytoniu, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi. Powyższe przepisy powinny być uwzględnione w kontekście używania rozpatrywanych lampionów, co w zasadzie biorąc pod uwagę to co przedstawiono dotychczas, także w kontekście zaistniałych pożarów, powoduje niedopuszczenie ich stosowania.

Sankcje z tytułu niewłaściwego posługiwania się z otwartym zostały określone w art. 82 § 1. pkt. 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 482 z późn. zm.) „Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany”.

From:
<http://www.wiki.leba.eu/> - **Wiki Łeba**

Permanent link:
http://www.wiki.leba.eu/srodowisko/sprzedaz_i_uzywanie_lampionow_szczescia

Last update: **2016/12/08 12:27**

